

Napsugár

GYERMEKIRODALMI LAP XLV. ÉVFOLYAM 521. SZÁM 2001. MÁJUS

Fényképezte KÖTŐ ZSOLT

WASS ALBERT
1908 – 1998

**WASS ALBERT grófi család sarjaként gyönyörű élményekkel,
nagy műveltséggel és küldetéstudattal indult.**

**Mindent elvettek tőle. A hazáját is. Erdély földjére nem léphetett, mégis mindig itthon
volt. Hazahozta sok ezer oldalnyi regénye, meséje, verse.**

ARANYMADÁR

Volt egyszer, nagyon régen, egy kisfiú. Ott élt valahol messze keleten, erdők és hegyek között egy kicsike országban, amelyiknek Erdélyország a neve.

Ott nőtt föl ez a kisfiú abban az országban, az erdők között. Az erdő tanította meg látni, hallani, érezni. Játsszótársai az őzek voltak és a kisnyulak. Barátai a fák, virágok, pillangók.

Látó ember volt. Értette a fák beszédét, a patakok suttogását. Időnként átment az Angyalok Tisztásán is, és az angyalok megtöltötték a szívét szeretettel, jósággal.

De amikor a kisfiúból nagyfiú lett, érte jöttek a gyűjtő és a rontó emberek, és elvitték nagyvárosok házai közé, hogy dolgozzék nekik.

Az erdő várta, várta, aztán előhívta legkisebb szolgáját, a fenyőszagú szellőt:

– Eridj, szolgám, és keresd meg az én barátomat, és mondd meg neki: hívják az őzek, nyulak, mókusok, jöttét lesi az ösvény.

Perdült a szellő, és tovaszállt.

Az erdő pedig készült a fogadására. Friss záporral mosta tisztára a fák leveleit. Feldíszítette a virágokat harmatos ékszerekkel. Mohaszőnyeget terített az ösvényre, a hazatérő lába alá.

Negyednapra hazatért a kicsi szellő. Fáradt volt és poros.

– Nem jöhet – sóhajtott. – Láthatatlan láncokkal megkötözték. Nem jöhet.

Másnap szélnek eresztett az erdő egy kis bolyhos, fehér felhőcskét.

– Eridj, és mondd meg neki, hogy ne hallgasson a gyűjtő emberekre, ne féljen a rontó emberektől. Hús árnyékkal várják haza a fák.

A felhőcske tépet-

ten, rongyosan, szürkén tért meg.

– Kormos, szennyes kőrengetegben raboskodik. Nem jöhet.

Ekkor az erdő egy aranymadarat röpített fel.

– Eridj hát te, törd meg a gonosz varázslatot.

Az aranymadár előtt járt a szellő, fehér felhő kísérté odafent. Így érték el a városig.

Az aranymadár füttyentett. De olyan csodálatos szépen, hogy a rab az ablakhoz szaladt, s a láthatatlan láncok lehulltak róla.

Aztán nevetni kezdett. De a szeméből könnyek ömlöttek, lassan megtöltötték a szobát, végigfolytak az utca kövein, és amerre folytak, ragyogó tiszta ösvényt mostak a városon végig, a gyűjtő emberek és rontó emberek között.

Az aranymadár szállani kezdett keletnek. Az ember pedig elindult utána ujjongó szívvel a könnyek bűvös ösvényén hazafele.

Így történt ez, lelkecském, éppen így.

Amikor majd megnősz és már nagyon fáradt leszel, és nagyon céltalannak érzed a sorsodat: egyszerre csak érted üzen az erdő.

Először egy kis fenyőillatú szellővel üzen. Aztán meglátsz egy kicsi bolyhos fehér felhőt az égen. Végül meghallod ablakod alatt az aranymadár füttyét. Hazahív otthonod drága aranymadara: a sárgarigó.

Valami megpattan benned akkor. Szemed-

ből előtörnek a könnyek, lemosás rád a láthatatlan láncokat, kiömlenek az utcára is, és végigfolynak a köveken, bűvös ösvényt mosva lábaid elé az emberek között. És te elindulsz majd ezen az ösvényen. Keletnek, mindig csak keletnek, amerre a sárgarigó hív.

És most aludj jól, a mese véget ért.

A fák is alszanak már odakint.

AZ ERDŐBEN

Ígéretünk szerint az októberi
NAPSUGÁRBAN meghirdetett Irkafirka
pályázatra érkezett rajzokból, versek-
ből, mesékből, szerkesztettük
nemcsak a következő hat oldalt,
hanem még júniusban is kettőt.
Lássuk, miről mesél az erdő!

Kolcsár István, Nagyvárad

Egyszer egy időben,
Egy kerek erdőben
Sok mókus élt egy fában,
Mókuslaktanyában.

A mókuslaktanyának
Sok ajtaja tárva várja
Lakóit az odvas fába,
Mókuslakomára.

Vajda Boglárka
verse és rajza, Nagyvárad

Sűrű erdőben állatok tekeregnek,
Este viszont hazatérnek.
Este sötét lesz,
Bagoly egérre les.

Erdőben jártam,
Nyulak szaladtak, hárman.
Ilyen volt az erdőben,
Gyertek ti is el vélem.

Péter Szilvia Sára,
Kőrispatak

A nyár utolsó napján az állatok
összegyülekeztek, hogy elköszön-
jenek egymástól. Elbeszélték,
hogyan készül a télre. So-
kan irigyelték a medvét, mert ő át-
alussza a telet. Más állatok nehéz
téli napokat töltenek.

Búcsúzásul a tavaszi viszontlá-
tást kívánták egymásnak.

Laczkó Anita, Gyergyóremete

A favágó kiment az erdőbe. Már éppen felemelte a
fejszét, amikor hangot hallott:

– Ne vágd ki a fát!

Nézett jobbra, balra, hát egy mókus kérlelte:

– Itt az otthonom, és családom is van! Éhes vagyok.

Nincs egy kis mogyoród?

– Nálam nincs, de ha hazajönnél, ehetnél sokat.

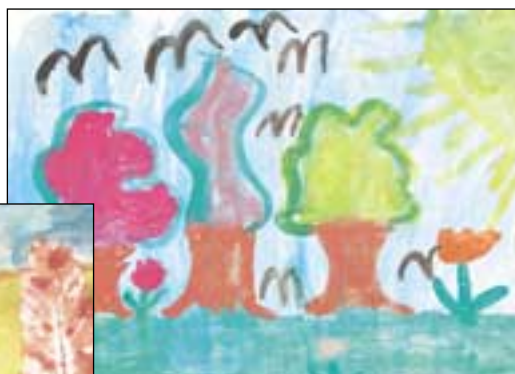
A favágó és a felesége úgy megszerette a mókust,
hogy egy hétig náluk maradt. Egyszer azán eltűnt. A
bús favágó az erdőben talált rá. Azt mondja a mókus:

– Jó volt nálatok, de nekem itt az igazi otthonom.

Kicsordult egy könny a szeméből, és bement az odvába.

Simó Ágnes, Székelykeresztúr

Fárcaş Széll
Franciska,
Balavásár

Egyszer az erdőben,
A sárga erdőben
Egy mókust láttam,
És meg is fogtam.

A mókus szürke volt,
És rajta barna folt.
Felszökött a vállamra,
Beesett a táskámba.

Kapaszkodni nem tudott,
Kirágott egy nagy lyukot,
Kimászott a lyukon,
Elfutott az úton.

Fülöp Mária Magdolna,
Szászrégen

Élt egyszer két testvér az erdő-
ben, a Tűz és a Víz. Összevesztek
azon, hogy melyikük tud többet se-
gíteni az erdőnek.

A Tűz a nagy égető erejével pró-
bálkozott, de majdnem felgyújtotta
az erdőt. A jó öreg Víz eloltotta a tü-
zet, és megittatta az állatokat. A Tűz
belátta, hogy ő csak rosszat tesz az
erdőnek, és elment. A Víz pedig azó-
ta is segíti a természetet.

Erdei Zsuzsa, Érszöllős

Elmentek a madarak,
ki fog majd dalolni?
Az elpusztult erdőn
örömet szerezni?
De tavasszal már virrad,
biztos visszajönnék,
Kipusztult erdőket
vidámmá tesznek!

Szilágyi Imola,
Fehéregyháza

Dénes Eszter, Varsolc

Egyszer egy távoli földön egy sötét erdőben élt a gonosz, hatalmas farkas. Az erdő mellett volt egy szép, fényes tisztás. A tisztás lakói, a nyúl, a róka, az őzek, mind barátságban éltek egymással. A hatalmas barnamedve védelmezte őket, de váratlanul

beteg lett. Megmérgezték. A ravasz róka hozzáfogott az ügy kinyomozásához. Az állatok tudták, hogy egyedül az ordas tehetné. A róka fel is kereste, hogy kihallgassa. De a farkas csapdába ejtette.

A bölcs bagoly megtalálta a méreg ellenszerét, és helyrehozta a medvét. A farkas közben azon mesterkedett, hogyan fogdossa össze a védetlen állatokat. De a medve a csapdákat ellene fordította. A farkast saját csapdája fogta meg. Máig is emlegetik az állatok: Aki másnak vermet ás, maga esik bele. És nevetnek rajta.

**György Szabolcs írása és rajza,
Gyergyószentmiklós**

Az erdőben nagy a csend,
csak a fák susogása,
a madarak csiripelése
s az én léptem hallatszik.
A fák suttogva fújnak,
az állatok rebbenve másznak,
ki a fára, ki a vackába,
s csak pislognak rám,
hogy vajon ki vagyok.
A fák mesélik
bánatukat, vidámságukat,
s én hallgatom őket.
Jaj, milyen nyugodt
vagyok, ha itt állok
benn, a sűrűben.

Szövérfi Melinda, Jedd

Sűrű erdőben járok,
magamban beszélek
a fáknak,
s ők felém nyújtják
ágaikat.

Te kedves erdő,
te mindig jót teszel
nekem,
de én mi jót tegeyek
neked?

Te kedves erdő,
te mindig elveszed a szomorúságomat,
s én hogyan vegyem el a te szomorúságodat?

**Dresnand Richárd Csaba verse és rajza,
Marosvásárhely**

Az erdőben nagyon jó,
Sok fa, virág, állatok
Téged várnak, nagyon várnak,
Hogy pillantsd meg a csodákat.

Tekse Ágnes, Csíkszereda

A sűrű erdő,
Mely ezernyi
vadságot rejt,
Most őszül,
De nehezen felejt.
Ezernyi állat él benne,
Farkastól kezdve
Egészen őzig,
Őztől kezdve
Egészen medvéig.
– Ég veletek,
Ti drága levelek! –
Mondaná az erdő,
Ha beszélni tudna.

**György Attila,
Margitta**

Az őz egyszer a tó partján
feküdt. Hát egyszer megszólalt az ördög benne:

– Nem látod, hogy milyen vékony a lábad? Meg kellene híznod. Úgy szebb lennél.

Ekkor puskalövés hallatszott. Az őz rohanni kezdett, ahogy csak bírt. Ezt gondolta: "Ha megszabadulok, többet nem hallgatom az ördögnek".

Ahogy megszabadult a vadászok elől, azt gondolta: "De jó, hogy nem kövérebb a lábam. Különben most a mennyekben lennék. Pedig a barátaimhoz szeretnék menni."

Azzal hazaindult csendesen.

Sára Botond, Gyergyószentmiklós

Az Erdőkirály minden délután sétált a királynéval a Varázslatos Erdőben.

Ez az erdő igazi erdő volt, úgy, mint mifelénk. Voltak benne állatok, csiripelő madarak, gyorsan folydogáló patakok, hatalmas fenyőfák és kellemes levegő.

Kovács József, Borzont

Egyik éjjel a nagy öreg Tölgyfa nem tudott elaludni. Éppen a sziporkázó csillagokban és a fényes holdban gyönyörködött: hátha a hold álmot szórna reá. Egyszer csak arra lett figyelmes, hogy a Gyilkos Galóca abban settenkedik, hogy megmérgezze Katicabogarat. Az egyik ágán szundikáló Szentjánosbogarat felébresztette, és sürgős üzenettel leküldte a gomba szomszédjához, Margarétához. Margaréta odahajolt a gomba fölé, és halkán suttogva magához csalogatta a Katibogarat, a Szentjánosbogár pedig mutatta tovább a Tölgyfa felé vezető utat. Mi-

kor elég messze voltak, csak akkor merte a Katicabogár hangosan megköszönni a segítséget.

Dénes Eszter, Varsolc

Mi az erdő? Mire jó?
Miért szeretni való?
Mert hegyhátaknak takaró,
Mókus, madár rejteke,
És még teli asztalt is
Terít mindegyiknek elébe.
Nekem táborozás öröme,
A levegőnek frissítője,
Mert az ég ott mindig kékebb,
Ahol a lombkoronák
munkába lépnek.
Erdő, erdő, rengeteg,
Te védsz,
És én is meg kell,
Hogy védjelek!

Adorján Zoltán
verse és rajza, Csíkszereda

▲ Kovács Zsolt,
Gyergyószentmiklós

Hamar a bús ősz eltelt,
S egy hópehely megjelent.
A csend is leszállt a tájra,
Medve alszik barlangjában.
De a farkas nagyon éhes,
Őzet keres, ordítani képes.
Feldúlja a télnek csendjét,
Vonít, nem kapja a helyét.
Nyulat lát meg éles szeme,
Vadul fut, hogy elejtse.
Ropog a hó a lába alatt,
Elkapta a nyulat, beléharap.
Leszáll az éj az erdőre,
Bevonja az eget sötétsége.
A fák felett apró csillagok,
És a hold fényesen ragyog.
Enyhül a hideg, olvad a hó,
Csöpög az egykori hótakaró.

Sánta Tünde, Marosvásárhely

Egy napon Pityu és Palkó, a két jóbarát elindult az erdőbe. A fákon kevés volt már a levél, és ami volt is, mind sárga. Sétálgattak, dideregtek, és elhatározták, hogy madáretetőt készítenek. Mire elkészültek, megjelentek a madarak, a nyuszik, az őzek, a mókusok, az egerek, a cicák és a sünik. Együtt örvendtek.

Karácsonykor ismét elmentek, és minden állatnak ajándékot vittek. A mesebeli tündérek a két jóbarátot is megjutalmazták.

Plugor Blanka-Beáta, Kökös

Egy nap épp harangozták a delet, amikor Evetke mókus elindult ebédet gyűjtögetni. Vucskó, a róka észrevette, s az ő gyomrában is megszólaltak a harangok. Evetke után eredt. A mókus az úton heverő lyukas farönkbe menekült. Vucskó ész nélkül követte. Evetke a fatönk közepén észrevett egy

szűk kis nyílást, és ügyesen átréselte magát. Vucskó csak futott tovább és tovább, míg az erdő szélére nem ért. Tovább már sajnos nem futhatott, mert az már a világ vége volt. Üres gyomorral kullogott haza.

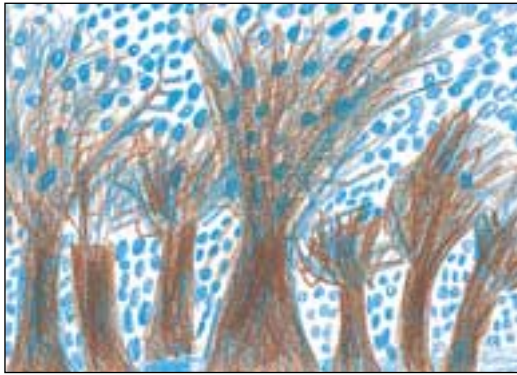
Ó, de sajnálom szegényt! És ti?

Kuti Michele, Szabadka

◀ Nagy Botond,
Gyergyószentmiklós

Lakó Anita, Remete

Este az erdőben mindenki alszik,
Este az erdőben a róka nyúlra vadászik,
Suhognak a fák a szép holdfényben,
Mindenki alszik a maga fészkében.

Csak a farkas üvölt az éj közepén,
S a denevér járkal halkán a fák tetején,
Vadászni akarnak, semmi mást,
Szegény őzikére most veszély vár.

Éjfél van. A nyuszi halkán
Kidugja a fejét, nem közelít-e semmi vész?
S látja, hogy a kicsik békésen alszanak,
Biztosan káposztával álmodozhatnak.

Tunyogi Andrea, Zilah

Én láttam az erdőt,
És benne a fenyőt.
Szép volt az erdő,
És benne a fenyő.

Én láttam az erdőt,
És benne őz nyomát!
Szép volt az erdő
Az őzikek nyomán.

Én látom az erdőt
Tavasszal, télen,
Csodálom az erdőt,
Nyáron és ősszel.

Kolozsvári András, Mócs

Medve alszik barlangjában,
róka úrfi jön nagy vidáman.
Csörömpöl a barlang előtt,
felébreszti az előkelőt.

Kijön medve koma nagy haraggal,
és megkérdezi: ki vagy, mi vagy?
Én vagyok a róka úrfi,
meghívlak téged vacsorázni.

Lesz ott mindenféle jó: málnaszörp,
mézeskalács, nyúlhúsból pörkölt.
Jól megrakjuk a bendőnket,
legyünk barátok mindörökre!

Király Réka, Gyergyószentmiklós

Misi, a mókus nézegette a csillagokat, és hallgatta a bagoly huhogását, de nem ettől ijedt meg. A bokor felől a róka kiáltotta el magát:

- Megállj, paplanfarkú, úgyis elkaplak!
- Majd meglátjuk, kiből lesz paplan – válaszolta Misi.

A medvék barlangja előtt volt egy lyukas farönk. Beugrott, a róka pedig utána eredt. Misi mókus kibújt egy felső lyukon. A róka a másik végén egyenesen a medvék barlangjába szaladt.

Misi mosolyogva hallgatta, hogyan csinálnak a medvék a rókából paplant.

Bicskei Dávid, Szabadka

**Blénesi Bernadett,
Gyergyószentmiklós**

Szép az erdő
Télbe, nyárba,
Csalogat sok szép
Lombos fája.

Sok gyerek jár nyaralni,
Télen pedig szánkózni.
De jó, hogy én itt lakok,
S hamar odajuthatok.

**Gál Levente verse és rajza,
Gyergyóalfalu**

Volt egyszer egy erdő. Ott sose hullt a hó, a madarak énekeltek, az őzikek játszadoztak, a méhek zümmögtek, a medvék sok mézet ettek. Ezért úgy hívták az erdőt, hogy Vidámerdő.

Egyszer Télapó megirigyelte az erdő vidámságát, jeges, hideg szelet fújt, s megrázta sűrű, fehér szakállát. A fák recsegték-ropogtak, a madarak reszketve bújtak össze, a medvék barlangba, a mókusok a fák odvába húzódtak. Egy nyuszika a Vidámerdő Tündérétől kért segítséget.

A Tündér langyos szellőt, meleg esőt és napsütést varázsol. A Télapó bosszúsan ment vissza a magas hegyek közé.

Vidámerdő lakói azóta boldogan élnek.

**Györgyilyés Izolda,
Kökös**

Bálint Szilárd, Bánffyhungad

Az örökzöld erdőben élt egy bölcs medve és egy gonosz ember. Az erdő lakói Fapusztítónak nevezték el, mert állandóan fát vágott. Azt képzelte magáról, hogy ő a legerősebb az erdőben.

Ki is hívta a medvét párbajra. A vöröshangya jelentkezett bírónak. Fapusztító elküldte a szajkót a medvéhez, mint párbajsegédet, hogy egyezzenek meg az időpontban.

– Én, az erdő királya – dörögte a medve –, nem verekszem meg emberrel. Különbö is mindenféle párbajt betiltok!

A favágó mérgében az erdő minden fáját ki akarta pusztítani. Messzire hallatszott fejszéjének csattogása. A medve odasietett. Akkorra már Fapusztító kivágta a fél erdőt.

Hamar Barbara, Szabadka

Az erdőben, ugyanúgy, mint máshol,
A négy évszak váltakozik, táncol.
Tavaszi, a szelíd szépségkirálynő
Ha jön, kivirágzik az egész erdő.
Nyár, a melegsívű, bájos teremtmény
Nem tűr lustálkodást, henyélést.
Az állatok mind gyűjtögetnek,
Csak a bohó tücskök hegedülnek.
A gyümölcsöt érlelő Ősz
Az erdőben hosszasan elidőz.
Tarkára festi a zöld lombokat,
Majd dühében lerázza azokat.
Tél, a dermesztő fagykirályfi
Az erdőt fehér hóval meglepi,
De az erdő nem kedveli sem őt,
Sem pedig kísérlőjét, a hófelhőt.

Kovács Eszter, Kézdivásárhely

– Mit tettél, te telhetetlen ember? Felébresztetted az erdő Szellemét! Hallom is, hogy suhogva közeledik!

– Nem tűröm tovább ennek az embernek a gaztetteit! – szólalt meg egy öblös hang. – Legyen mókusz belőle. Lásd meg, milyen erdei állatnak lenni, lakás nélkül.

Abban a szempillantásban fürge mókusz iszkolt be a megmaradt fák közé. Talán még most sem talált odút, s éhez, mert mint fapusztító kivágta a lakást és ételmet biztosító fákat.

Okuljatok, gyerekek, ebből a szomorú esetből, ne pusztítsátok az erdőt, mert ti is az ő sorsára juthattok!

Szabó Alpár, Kézdivásárhely

Ebben az évszakban
A napok csodások!
Ekkor nyílik az akác –
Vajon ki vagyok?
A tavasz, hát ki más!

Nagyon meleg van már,
Az ember gombászni jár,
Nyáron mozgalmas az élet,
S szüntelen
a madarak csicseregése.

Vége van a pihenésnek,
Most dologra hív az élet.
Összehordjuk az ételt,
S majd belakmározzuk télen.

Kopp, kopp, ki kopog?
Kopog a fákon egy ember –
Jaj igen, ez December!
Köszön is illedelmesen:
– Jó napot! Kérem,
Itt telelhetek négy hónapot?

Király Izabella, Kézdivásárhely

Ilyés Orsolya,
Gyergyószentmiklós

Ébrednek már a medve,
Nyuszi örül a melegnek.
Őzike is néz szelíden,
Nem kell éheznie többet.

Bújik már az ibolya,
Hajtani kezd a fűzfa,
Ébredni kezd a táj,
Itt a tavasz, pajtás!

**Magyarosi Szende-Tünde,
Szászrégen**

Volt egyszer egy szegény ember, s annak kilenc fia. Az apjuk mindeniknek adott három pogácsát, egy üveg vizet, s elindultak szerencsét próbálni.

Mentek, mendégéltek, és egyik fiú eltért tőlük. Egy rengeteg erdőbe ért. Eltévedt. Megtanult az állatok nyelvéből, s tőlük kért segítséget. A róka tudta az utat, mert a faluba járt tyúkot lopni. Így került haza a szegény ember elveszett fia. Nagyon örült a családnak. De azért nem lettek gazdagok.

Kiss Ágnes, Barót

Kozma Zsolt, Kézdivásárhely

Ősz van. Gyönyörű pompában ragyog az erdő minden kis zuga. Csillog, villog, mint egy mesebeli álomban egy fényes királyság.

Az erdőben, ebben a mesebeli királyságban nincsenek cselédek, nincsenek alattvalók, mindenki egyenrangú. A mókuscsalád az első emeleti kis zugban lakik, a süncsalád a földszinti panzióban. Mindenki igénye szerint helyezkedik el. Van, aki téli álomba kezd, van, aki szorgoskodik, takarít. Ősszel mindenki gyűjtöget télire. A mókuscsalád örül, ha olykor nyaka közé pottyan egy-egy makkszem.

Valentincik Tímea, Kézdivásárhely

Szép Csilla, Zsombok

**Dombi Gabriella,
Gyergyószentmiklós**

Az erdőben jártamban egyszer csak feltűnik egy csodálatos szarvas. Akkor volt az agancsa, mintha egy csodálatos király lépkedne a színes levélszőnyegen. Észrevett engem, de nem mozdult. Majd nagyot ugrott, és eltűnt a fák közt. Kismókus szökdécselt az ágakon. Gyűjtögetett. Bükkmakkot bontogatott nagy ügyességgel. Találkoztam még őzzel, rókával, nyúlal, és még egy medvebocccsal is, de szerencsére az anyja nem volt vele. Sok mesében írják, hogy a manók és tündérek az erdőben élnek. Lehet egy kicsi igaz belőle, de ezt senki sem tudja, senki sem látta. De azért vannak titkai az erdőnek.

Az erdő élete minden évszakban változik, de a titkai sosem.

Mihály András, Lövete

Az erdő minden évszakban szép. Tavasszal hangos a madarak víg dalától. A medve is felébred téli álmából. Kizöldülnek a fák, megjelennek az első tavaszi virágok. Nyáron kellemesen lehet sétálni az erdőben. Az őszi harmat gyönyörű színekbe öltözteti. A falevelek megsárgulnak. Sok közülük árnyalatos lesz. A fák is pihenni fognak, amíg újra jön a tavasz.

Lupuj Mónika, Sepsiszermerja

**Blénesi Enikő,
Gyergyószentmiklós**

VERS

- I. díj: Adorján Zoltán,**
Csíkszereda; **Kovács Eszter,**
Kézdivásárhely;
II. díj: Sánta Tünde,
Marosvásárhely;
Tunyogi Andrea, Zilah;
III. díj: Fülöp Mária
Magdolna, Szászrégen;
Szövérfi Melinda, Jedd;
Király Izabella, Kézdivásárhely;
Dicséret: Péter Szilvia Sára,
Kőrispatak; **Vajda Boglárka,**
Nagyvárad; **Dresnand Richárd**
Csaba, Marosvásárhely;
Király Réka,
Gyergyószentmiklós;
Gál Levente, Gyergyóalfalu;

EREDMÉNYHIRDETÉS MESE

- I. díj: Szabó Alpár,**
Kézdivásárhely;
II. díj: Dénes Eszter, Varsolc;
Mihály András, Lövete;
III. díj: Sára Botond,
Gyergyószentmiklós;
Bicskei Dávid, Szabadka;
Györgyilyés Izolda,
Kökös;
Dicséret: Simó Ágnes,
Székelykeresztúr;
György Szabolcs,
Gyergyószentmiklós;
Valentincik Tímea,
Kézdivásárhely;

RAJZ

- I. díj: Orosz Róbert,** Zsombok;
Nagyellért Béla,
Szabadka;
II. díj: Forika Sebestyén,
Gyergyószentmiklós;
Vajda Boglárka, Nagyvárad;
III. díj: Kolcsár István,
Nagyvárad; **Kovács Zsolt,**
Gyergyószentmiklós;
Dicséret: Szabó Gyopár,
Nagyvárad;
Fărcaș Széll Franciska,
Balavásár;
Antal Zsuzsánna,
Szászrégen; **Tentea Erik,**
Nagyvárad;

**KÖSZÖNTJÜK
AZ ÉDESANYÁKAT.
AZT KÍVÁNJUK, HOGY
MINDIG LEGYEN
EREJÜK MOSOLYOGNI.**

CSEH KATALIN
ANYAVÁRÓ

Anya, itt ülök a széken,
és csak téged várlak,
ki-kinézek az ablakon,
ámbar mégse látlak.
Úgy várok, mintha lényem
a várás szobra lenne,
mintha a várakozás
bennem otthonára lelne.
Nyugtalan vagyok, türelmetlen.
Be nehéz is várni!
Anya, miért nincsen szárnyam,
hogyan tudnék feléd szállni?
Anya, mondd, miért nem jössz?
Már a Hold az égen...
és én félek, a sötétség
a kertben kajtat éppen.
Ölbe vágyom, az öledbe,
sírni volna kedvem...
Ajtó nyílik halkán, csendben,
s Anya itt áll velem szemben!

Én tükre vagyok minden mosolyoknak,
én azért élek, hogy visszamosolyogjak
virágra, lepkére, bokorra, rengetegre,
farkasra, bárányra, szivárványra, fergetegre,

fényre, holdra, csillagokra, szegényekre, gazdagokra,
szenvedésre, vidámságra, jó napokra, rossz napokra,
rózsafára, keresztfára, visszamosolyogjak mindenre,
visszamosolyogjak az Istenre.

Mécs László

KOVÁCS ANDRÁS FERENC
FANNI VERSE

álomban kivirágzik a fa
leesik az ág
elteszem a szívedet
miénk a világ

TOLNA ÉVA
**KÉT
CSILLAG**

Van ágyam,
van párnám,
két csillag
vigyáz rám.
Sugárfény
szeretet
borítja fejemet.
Két csillag,
két szempár
ébredőn
engem vár,
és követ
utamon...
Ágyamban
álmodat
párnámon
otthagynom.

Szilágyi Levente, Szilágynagyfalu

TAMKÓ SIRATÓ KÁROLY

MAMAGOL

A csillagpor a világúrból
a Föld légterébe – hatol.
A porzó sár a szellők szárnyán
felhők fölött – száll valahol.
A sas – suhog.
A fecske – rebben.
Róka – lopódzik.
Barlangi medve – barangol.
A gyalogos – gyalogol.
A kutya – kutyaol.
A lovas – lovagol.
S a borneói bunder-bébi
az anyja hátán – mamagol.

Géczi Renáta,
Szilágysomlyó

TOLNA ÉVA

BABABESZÉD

Bababeszéd – mesebeszéd?

Hempergő a nappali,
innen lehet hallani:

– Böff, übü, gre...

Éhes vagyok, álmos vagyok:

– Gre, übü, böff...

Anya, öledbe akarok:

– Übü, übü, übü...

Böff: – Játsszatok többet velem.

Gre: – Türelmet? Nem ismerem.

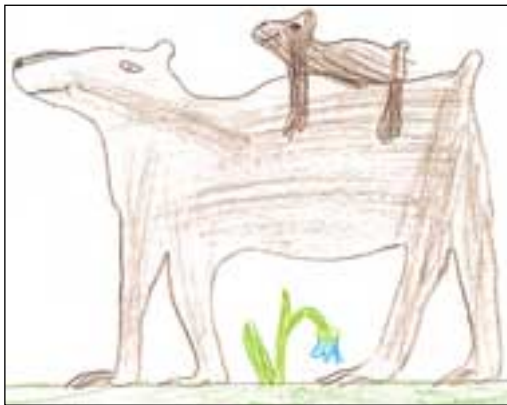
Böff, übü, gre...

Bababeszéd – tiszta beszéd.

Kevés szóval mond igazat,
s látod, mi mindenre elég?

Kádár Angéla Emese, Szatmárnémeti

Szalma István, Balavásár

**A kisgyermek egy kicsit
újrateremti a nyelvet.**

**Kérd meg szüleidet,
meséljenek picikorodról.
Te mit kereszteltél el,
vagy mondtál másképp?**

Kifinomult ízlésre vall, ha nem rikító színű, hanem szelíd, finom árnyalatokkal játszik a ruha, a rajz, az ajándék. Készíts az idén a fehér és a homokszín összhangján alapuló meglepetést édesanyádnak: spárgából, zsákvászonból, gézből.

Cserepet, műanyag palackot, kartondobozt – bármit bevonhatsz spárgával vagy vászonnal, és kötél vagy gézvirrággal díszítheted. Ha néhány szabályt betartasz, a műved olyan szép lesz, mint a képeken:

1. Tiszta anyagokkal dolgozz.
2. Áztass mindent keményítőbe vagy cukorszirupba.
3. Amiből szabni akarsz, szárítsd csempére simítva.
4. Amit bevonni használsz, még nedvesen feszítsd a doboz oldalára.
5. A felületet apránként kend be ragasztóval, s úgy tekerd szorosan rá a spárgát.
7. A lapos felületeken középen, az oldalakon lent kezd a tekerést.

LÉVAY ERZSÉBET

A GONDOLAT- OLVASÓ

Mama, honnan tudtad,
mit akarok, mikor
azt mondtam: oá?
Mindig kitaláltad
a gondolatom,
sose várattál soká!

Mama, honnan tudtad,
mit akarok, mikor
azt mondtam: ö-ö?
Labda kell éppen vagy
mentőautó,
netán ruhacsiptető?

Mama, honnan tudod,
mit akarok, mikor
mélyen hallgatok?
Hogy látsz a fejembe,
szívembe mindig,
számomra ez nagy titok!

KOVÁCS ANDRÁS FERENC
AZ EGÉR NEVE

A jó egér nem rossz egér,
S ha jól vigyáz nevére –
Nehéz megtudni róla, hogy
Valóban jó egér-e?

A jó egér nem elefánt,
Hisz fürgébbecske néha.
De jó egér sosem lehet
Patkány, se kecskebéka!

A jó egér nem rossz egér,
Csak csöppnyi, furcsa holmi...
S a jó egér nem rossz kutya –
Kandúrt se tud csaholni...

A jó egér nem macska. Sőt:
Nem éji macskacápa!
Bár hosszú farka s bajsza van,
Meg négy kis kacska lába.

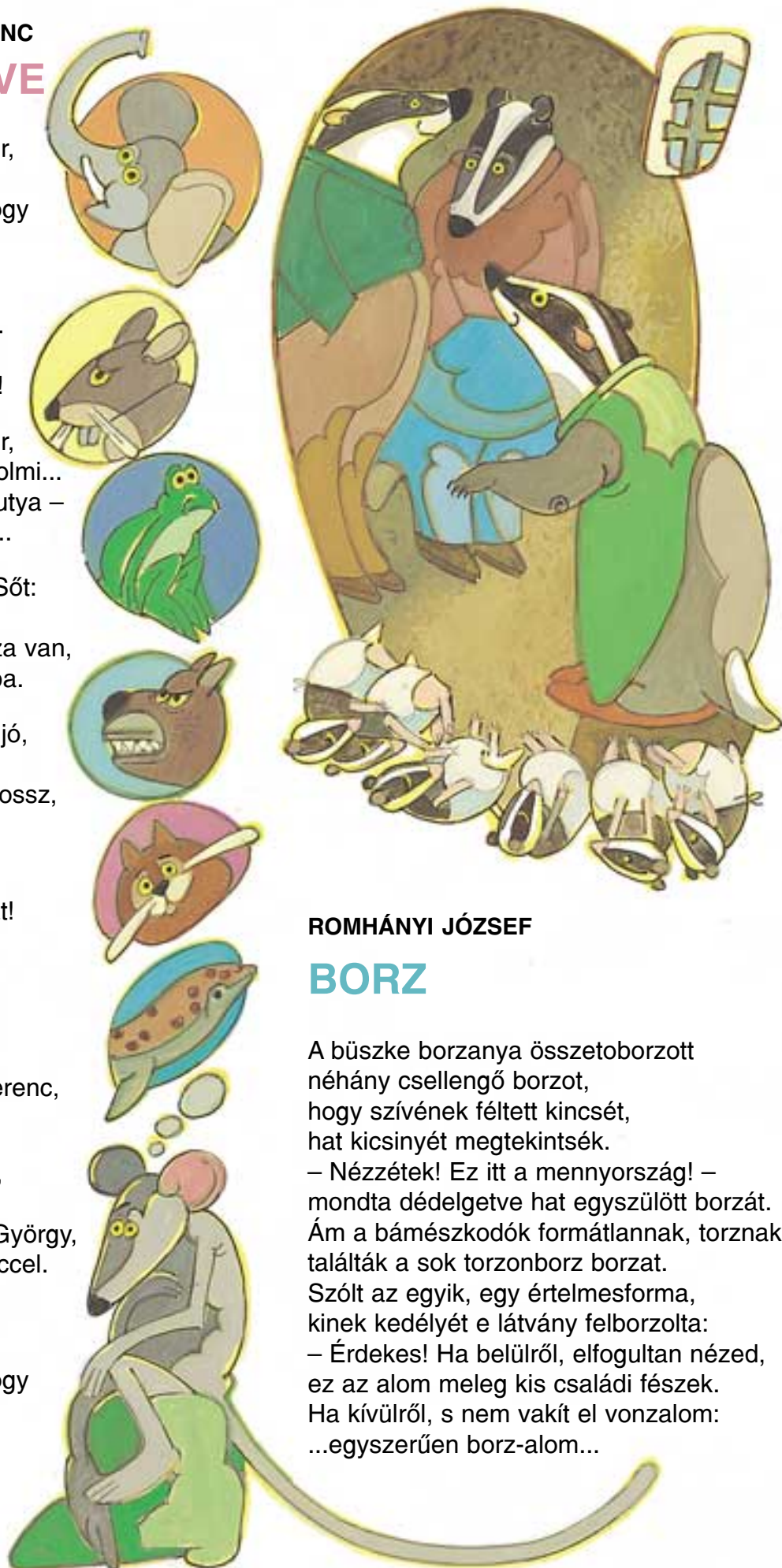
A jó egér nem rossz, ha jó,
Ha mindig ad nevére –
Ha sejti, hogy mi jó, mi rossz,
S a kettő összefér-e?

A jó egér az jó egér:
Sosem rág, hogyha alhat!
S a jó egér csakis saját,
Külön nevére hallgat...

A jó egér nevet visel –
Nem unt lyukak lelence!
Lehet Franciska vagy Ferenc,
Marcella, Vince, Bence.

Lehet Sipircki Sancikám,
Lőrinc, Cecilke, Vencel,
Ignácka, Enci – s néha György,
ha megküzd egy kredenccel.

A jó egér csak jó egér
lehet, ha ad nevére –
S magáról ő se tudja, hogy
Valóban jó egér-e?

ROMHÁNYI JÓZSEF

BORZ

A büszke borzanya összetoborzott
néhány csellengő borzot,
hogy szívének féltett kincsét,
hat kicsinyét megtekintsék.
– Nézzétek! Ez itt a mennyország! –
mondta dédelgetve hat egyszülött borzát.
Ám a bémézkodók formátlannak, torznak
találták a sok torzonborz borzat.
Szólt az egyik, egy értelmesforma,
kinek kedélyét e látvány felborzolta:
– Érdekes! Ha belülről, elfogultan nézed,
ez az alom meleg kis családi fészek.
Ha kívülről, s nem vakít el vonzalom:
...egyszerűen borz-alom...

DEVECSERI GÁBOR

TRÉFÁS ÁLLATKERTI ÚTMUTATÓ

“Ne ugrándozz, ne táncolj, ne bomolj,
az iskolás fiúcska mind komoly.” –
garázda kölykét inti így a moly.

– Apám – így szól a kis bálna –,
hadd mehessek el a bálba.
– Nem mehetsz el, fiam, Péter,
nem vagy még egy kilométer.

Gólya jöve, kelepele:
– Nyisson ajtót, kedves pele,
gyereke jött, nem levele;
egész csőröm tele vele.

GÁRDONYI GÉZA

MACSKÁNK

A macskánk hamuszín-
szürke állat volt. S ha becsü-
letről lehet beszélni a macs-
kánál, hát becsületes is.

Én azonban nem hiszek a
macskabecsületben, s inkább
annak tulajdonítom ezt a be-
csületességet, hogy bőven ka-
pott tejet. Két tehenet fejtünk,
s órála nem feledkezett meg
az anyám.

De talán komolyabb macs-
ka volt, mint más: mi legalább
nem játszottunk vele. Mind-
össze egyszer emlékszem,
hogy rátettük az asztalra, és
papirost kötöttünk a farkára. A
macska örülten forgott a pa-
piros után, s végre is leesett.
Talpra esett, de az asztal lá-
bában megütötte a fejét. Attól

fogva nem mulatozott velünk.

Egyszer, ahogy a padláson
járok, nyávogást hallok egy
sarokban. Hát valami négy
kismacskakölyköt látok ott. A
szemük aznap nyílt, s né-
melyik csak félszemmel né-
zett a világba. Kapok egy
rossz szakajtókosarat, s belé-
szedem a kölyköket. Viszem
le nagy örömmel a szobába.

Ott mindjárt nagy játékot
kezdünk: birkóztatjuk őket,
gurítunk nekik golyót, kötünk
a nyakukba pántlikát.

Egyszer csak befut az
öreg macska, s megáll a köly-
keinél. Nézi elmeredő szem-
mel, hogy mi történik. De
csak egy percig nézi. A követ-
kező percben hozzám jön, és
simulgat a térdemhez, aztán
az öcsémhez, aztán az anyám-
hoz. Majd a kicsinyeihez ül, s
amelyik hozzámegy, nyalo-

gatja, fésülgeti, miközben fé-
lig lehunyja a szemét.

Hanem aztán nem tudom,
mit gondolt: egyszer azt lá-
tom, hogy megfogja az egyik
kölykét a nyaka bőrénél, föl-
emeli, és magasan tartott fej-
jel viszi kifelé. Hova viszi?

Ment, ment át a konyhán,
ki az udvarra, át az udvaron,
fel a padláslétrán. És így hord-
ta vissza a padlásra vala-
mennyt.

Itt születtem

Erdélyi utazásunk során jártunk már: Zsibón, Székelyszentkirályon, Torockón, Marosvásárhelyen, Vizaknán, Csíkmenaságon, Szilágynagyfaluban, Marosfelfaluban.

Júniusban hová látogassunk?

Ugye, ti is szeretitek a meséket?

Bizony, kevés gyermek mondhatja el, hogy városában a mese és a valóság olyan szorosan egybefonódik, mint a miénkben.

Szilágysomlyó az ország észak-nyugati részén, a Magura domb aljában fekszik, és a Kraszna szeli át.

P. Szatmári Károly így ír róla: "Az én szülőföldem, Szilágysomlyó a természettől ritka szépséggel megáldott hely." – Ezt mi is így érezzük.

A Báthoryak legendái itt élnek ma is a porladozó városok között és a somlyói lakosok szívében.

Első legendánk a Gutkeled nemzetség egyik őse, Opos nevéhez fűződik.

A város északi részét határoló Magura hegységgel szemben magasodik a Püpos hegy, melynek oldalában ma is mutogatják azt az üreget, ahol egykor a környéket rettegésben tartó sárkány lakott. Ez a szörnyeteg minden évben felfalta a környék legszebb lányát.

Opos, hogy megmentse gyönyörű mátkáját, birokra hívta a fenevadat. Három nap, három éjjel viaskodtak. A vitéz legyőzte a gonosz sárkányt, s a harc közben kivert három fogát pajzsára szegezte. Bátor tetteért kapta a Báthory nevet, családi címerébe pedig a három sárkányfogát.

Ebből a családból származnak Erdély híres fejedelmek: András, Kristóf, Zsigmond, Gábor és Lengyelország nagy királya, István.

A XIV. században épült a város közepén álló vár, amelyet alagútrendszer kötött össze a várheggyel. Ezen az alagúton menekült el a lakosság, ha ellenség ostromolta a várat.

Egy másik monda szerint egyszer jókora török csapat közeledett a város felé. Koczka Gábor, a dobos vállalkozott, hogy egymaga elkergeti a törököket. Egy völgybe sietett, s teljes erejéből dobolni kezdett. A Magura ezerszeresen verte vissza a dobszót. A törökök azt hitték, hogy itt óriási sereggel kell megvívniuk, ezért gyorsan visszafordultak, és nem támadták meg a várost.

Azt is mesélik, hogy a török támadások idején a Magura hegy tetején temették el az egyik török basa lányát, s vele együtt székényi aranyat.

Ezt a székényi aranyat még nem sikerült megtalálni, de helyette értékes, a IV. századból származó gepida leletre bukkantak, melyet a bécsi és budapesti múzeumokban őriznek.

A somlyói leletek világszerte nyilvántartottak, a legszebb és legértékesebb ókori kincsleletek közé számítanak.

Írták és rajzolták: a szilágysomlyói 1-es Általános Iskola IV. G, H és I osztályos tanulói Papp Ildikó, Márton Gabriella és Nemes Csilla tanítónők segítségével.

Napjaink Szilágysomlyójának 17 ezer lakosa van: románok, magyarok, romák és más nemzetiségűek. A római katolikus templomot Báthory István építtette a XVI. században. A református templomot 1815-ben fejezték be.

Több óvoda, napközi és hat iskola működik városunkban. Sok díjat szereztünk az országos Ki mit tud? versenyen, anyanyelvi vetélkedőkön. A kicsik a Játékkuckóban, a nagyobbak a Báthory István cserkészcsapatban tevékenykednek. Csodálatos gyalogtúrákon, kirándulásokon veszünk részt. A Magura minden domborulatának külön neve van: Széldomb, Sirató, Sölyomkö, Pogányvár-kapu, Kápolnás, Faragó-rét, Pokol-tó. Minden névhez egy-egy szép monda fűződik, melyek lassan feledésbe merülnek.

Városunkat 1251-ben alapították Wathasomlyova néven. E név szláv eredetű, és erdőt jelent.

Minden év szeptemberében megrendezik a Báthory-napokat, de az idei évforduló nevezetes lesz, hiszen városunk fennállásának 750. évfordulóját ünnepeljük. Minden Napsugár-olvasót szeretettel meghívunk erre az eseményre.

JÁNKY BÉLA FECSCKE FÉRCEL

Fecske röppen, belevarrja
röpte ívét a magasba.
Röppen, száll nagyokat öltve,
három felhőt fércel össze.
Felhőt fércel, szálát húzgat,
jön a szél, és egyet fúj csak:
egyed fuvint csak a rongyra,
a háromból varrt gomolyra –
s messze úszik el a felhő,
más tetőn dobol az eső.
Ragyog a nap, s örömeiben
kiperdül a játszótérre.

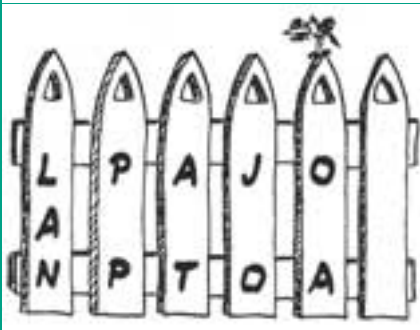
Beküldte Böjte Tamás,
Marosvásárhely

Szólj, szám!

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki!

Kovács Emese, nagysármási
olvasónk ügyesen válaszolta
Kiskópé januári kérdésére: a
fülbemászó bogár is lehet és
kellemes zene is. Keress minél
több szólást vagy összetett mel-
léknevet, amelyben testrész sze-
repet. Írd meg az új jelentést is:
pl. lyukaskarmarkú – ügyetlen.

Milyen szólást festettek
a kerítésre? Szegezd helyes
sorrendbe a léceket.

Nem mindegy, hogy egy
vagy kettő! Foglald mondatba a
szavakat: versel – verssel; ker-
tel – kerttel; gépel – géppel;
udvarol – udvarról; ad – add.

Februári megfejtések: 1. Az ár-
va világgá ment. Az árva őzgida
sírdogált. Az óriás sziklát evett.
Óriás gombát találtam. Az éde-
set szeretem. Édes anyanyel-
vünk ékes. 2. Helyez, folytat, ha-
jol, vajaz, süllýed, mélyít, adjuk,
lyukaszt, hajtja; 3. százlábú, két-
púpú teve, kilencöves tatu, két-
éltű, nyolckarú polip... 4. rendőr,
betűrend, táncrend, étrend,
rendház, órarend, menetrend,
sorrend, rendellenes... 5. tetőn,
tetőről, padlásról, ereszre, ab-
lakban, padon, házban, világgá,
cserépben, kapuban, gazdá-
hoz, udvarra. **Könyvjutalmat
nyertek: Mihály István, Lövéte;
Sárközi Tibor, Zsibó és Győrfi
Réka, Nagysármás.**

Ha kimész az erdőbe,
mezőre vagy akár a közeli
parkba, láthatod, hogy tel-
jes gazdagságában pompá-
zik már a természet.

Gyűjts érdekes alakú leve-
leket, szirmokat –
olyanokat, ame-
lyek könnyen a
rajzlapon simulnak. Kend be őket megfelelő
menhységű, nem túl vizes festékkel, majd gon-
dosan nyomtasd papírra.

Légy merész! Próbálj meg sárkányt, szörnyet,
királykisasszonyt – bármit – nyomtatni.

Maszat Művész

Maszat Művész, jaj, de piszkos!
Kedve támad, kicsit fickós.
Naphosszat csak rajzolgat,
S ecsetet is majszolgat.

Maszat Művész jó barát,
Együtt festünk sok órát,
Reggel, mikor felébred,
Nem mosakszik,
munkához kezd.

Kovács Kinga Tünde,
Nagyenyed

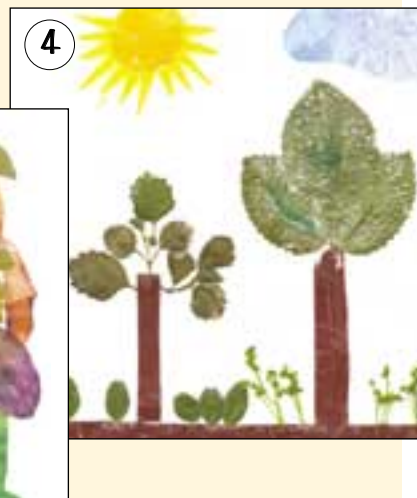
Havonta
3 díjat
sorsolunk ki!

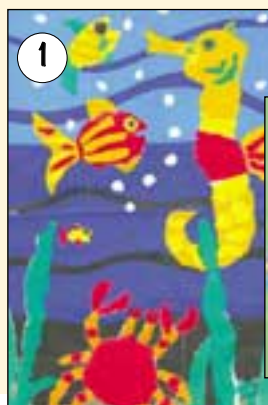
Király Sándor,
Szilágynagyfalu

Varga Krisztina,
Sarmaság

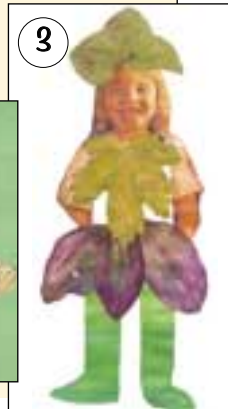

4

1

2

3

Februári nyerteseink:
Kovács Hanna, Málnás (1);
Nagy Katalin (2) és Ágnes
(3), Torda és a varsolci III.
B osztályos gyerekek. Mun-
káik közül – helyhiány
miatt – csak a Dénes
Noémiét (4) közöljük.

Amikor még nem autók száguldoztak az utakon, az emberek lóháton, lovaskocsin utaztak, a csatába többnyire lóháton mentek, a királyokat, hadvezéreket lóháton örökítették meg a szobrászok.

A ló már az ókorban nagy szerepet játszott. Caligula, az örült római császár Incitatus nevű lovának márványistállót, elefántcsont szerszámot, drágakővel ékes nyakláncot sőt palotát és személyzetet adományozott, és konzullá akarta kinevezni.

A trójai lóról biztosan hallottatok. A ravasz görögök egy nagy faló gyomrában rejtették el néhány harcosukat, s elvontak Trója vára alól, mintha feladták volna a harcot. A trójaiak bevontatták várukba az ajándékot, s örömben mulatozni kezdtek. Az éjszaka leple alatt aztán a katonák kimásztak, és kinyitották a kaput társaiknak. Így esett el Trója.

Az ókor világhódító hadvezérének, Nagy Sándor makedón királynak a lovát Bukephalosznak hívták. Erről a paripáról az ókorban még várost is neveztek el. A monda szerint Mohamed próféta a szél-

nél sebesebben száguldó Al Borah (Villám) hátán lovagolt.

A magyar ember szívéhez különösen közel állott és áll

ma is a ló. Őseink a legkedvesebbet, olyan makulátlan, hófehér paripát áldoztak istenüknek, Hadúrnak, amelyiknek a hátán még nem volt nyereg. A honfoglalás korában a vitézeket lovukkal együtt temették el.

A kalandozások idején őseink lóháton száguldották be fél Európát, rettegett lovas-íjászok voltak. A ló egészen a XX. század második feléig a magyar katona bajtársa maradt. Huszáraink híre messze túlterjedt az

ország határain.

De némelyik lovunknak is fennmaradt híre-neve évszázadokon keresztül. Szögnek hívták Szent László lovagkirályunk paripáját, melynek hátán üldözte a magyar lányt elrabló kun harcost. Ezt a jelenetet örökíti meg a gelencei templom faliképe.

Híres magyar versenyparipa volt Bethlen gróf Incitatoja és Kincsem, amely többszörös győztesként Európa-szerte ismertté vált.

A magyar népmesék gyakori szereplője a táltos paripa, amelyik rendszerint sovány gebe, de amint parázssal megéti, kigömbölyödik, szárnya nő, és mint a gondolat röpti gazdáját.

KISKÖPE

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Az autómárkákat jól ismeritek, de vajon azt is tudjátok, milyen a pej, a deres, a hóka ló?

Februári megfejtés: A lepkék nektárt szívogatnak pödörnyelvükkel, melyet rugószerűen felcsavarva a fejük alsó részén tartanak, ha épp nem használják.

Nyertesek: Mircse Kinga, Ozsdola; Rácz Levente, Csikszereda és Szász Andrea, Marosvásárhely.

ORMÁNYOS BOGARAK

Mogoró-levélsodró

Ha nem is akkora, mint az elefánté, ormányuknak nagy hasznát veszik, miközben hatalmas kárt okoznak a növényeknek. Népes családjukba tartoznak a **levélsodrók**, amelyek lárváik számára szivar alakúra sodorják a fák levelét, a **mogyoró- illetve tölgymakkormányos**, amelynek nősténye kifúrja és bölcsőnek használja a zen-

ge termést, a **szúfajták**, amelyek össze-vissza rágják a fák testét; a **gabonaszizsik**, amely a gabonaszembe vájlyukat petéje számára. Testüket sötét vagy fémes fényű, színes páncél borítja.

A **betűzőszú** olvasni nem tud, csak írni: mégpedig furcsa alakú járatokat a fába. Kis, hengeres testén nincs semmi kiemelkedés, ami akadályozná a szűk járatban. Fanyűvő fogai szárnyfedője végén vannak.

Betűzőszú és betűi

TALÁLD KI!

Pistike egy illetlen szót tanul az óvodában, s egész este azt hajtogatja.

– Kisfiam – mondja neki az apja –, kapsz 1000 lejt, ha ezt a szót többet nem használod!

Pistike másnap boldogan áll apja elé:

– Apu, ma egy olyan csúnya szót tanultam, hogy azt csak 2000 lejért tudnám elfelejteni.

Egy középkorú férfi méltatlankodik a villamoson:

– Szörnyű, milyen udvariatlanok a mai fiatalok!

– De hiszen éppen most adta át önnek a helyét egy fiú.

– Igen, igen, de szegény, öreg anyámnak még mindig állnia kell!

– Miért szaladtál ki a műtőből?

– Mert az asszisztensnő azt mondta: “Ne féljen, csak egy közönséges vakbélműtét lesz!”

– Nyilván meg akart nyugtatni.

– Csakhogy nem nekem mondta, hanem a sebésznek!

– Most, hogy megvizsgáltam, receptet szeretnék írni, de nem találok a töltőtollam – mondja a szórakozott orvos a betegnek.

– Bocsánat, doktor úr, de tíz perccel ezelőtt a hónom alá dugta.

– Mondja, Kovács úr, valóban olyan vizes a lakása?

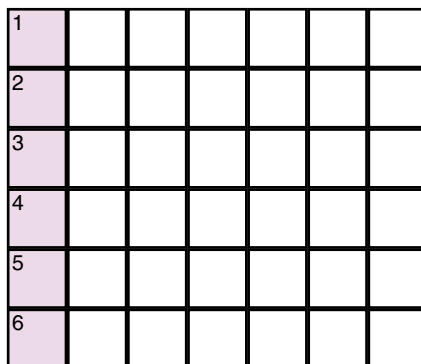
– De még mennyire! Ma reggel például halat találtam az egérfogóban!

① Kíváncsi vagy, hogy milyen iskolába járok? Fejtsd meg a rejtélyemet!

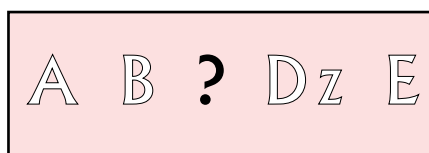
1. Kerékpár 2. Ünnepre kapjuk 3. Az angol főváros lakója 4. Érettségi után ide felvételizünk 5. Távbeszélő 6. Mezőgazdasági gép

Máthé Eszter, Sepsiszentgyörgy

② Mit gondolsz, milyen betű kerül a kérdőjel helyére?

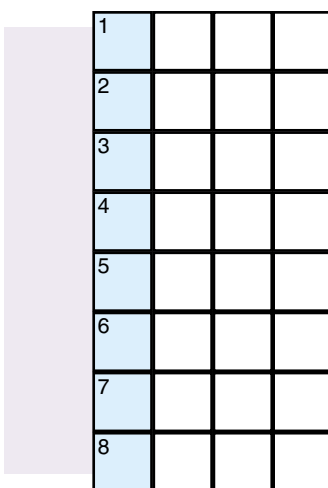
Bartha Csilla, Harasztos

③ Édesapám mestersége.

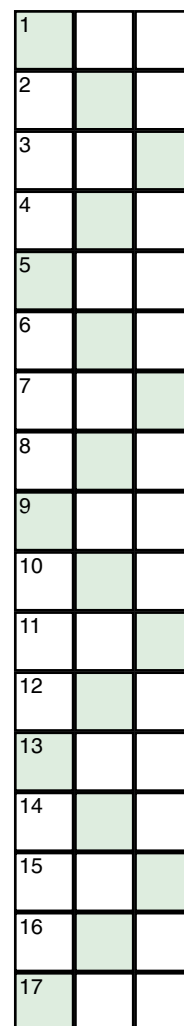
1. Kerek gyümölcs 2. Becézett Sarolta 3. Ilyen színű a fa lombja 4. Mama társa 5. Ki-be járunk rajta 6. Becézett Lóránt 7. Vágóeszköz 8. Nem érdes

Bogyó László, Zabola

④ Aki mőresre tanította a kolozsvári bírót.

Szász Csaba, Marosvásárhely

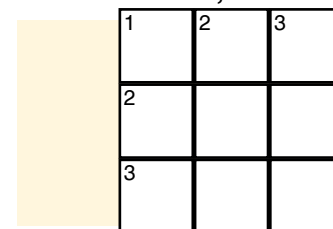

1. Nem tegnapi
2. Éles kés igéje
3. Testrészt
4. Lóbiztató szó
5. Nem ül
6. Napszak
7. Ádám párja
8. Pók teszi
9. Italozó
10. Becézett Ágnes
11. Időmérő
12. Rovar, a bútorok ellensége
13. Nyakon viseljük
14. Erődítmény
15. Kés teszi
16. Pálca
17. Habos ital

⑤ Bűvös négyzet.

1. Égítést 2. Egyik szülő 3. Lelkipásztor

Simon Erika, Szatmárnémeti

ÁPRILISI MEGFEJTÉSEK

1. húsvéti nyuszi 2. fecske 4. Fogaras, Brassó, Torda, Borsa, Halmi 5. Indul a kutya s a tyúk aludni.

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE (főszerkesztő), MÜLLER KATI. A szerkesztőség postacíme: 3400 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 064/141323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Honlap: <http://www.dntcj.ro/NGOs/napsugar>; Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA SRL. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-7751

Ára 7000 lej

REJTVÉNY- PÁLYÁZAT

Hallgasd meg az erdő kérését, ami rejtvenyem megjelölt soraiban rejtőzik, és küldd el nekem június 15-éig, ha szeretnél részt venni a májusi nyerteseink sorsolásán.

a Rejtvenykirály

Kristó Zoltán,
Csíkszentimre

1	V	Tetejére rovó	Állami illeték	Dénes István névjegye	Elektromos energia	Eredményes lesz	Kocsma	Nulla	2
Vízözön							Húz Találat		
Énekes- madár								Egye!	
Csonthé- jas gyümölcs				Hordó- mérték Női név			Kutya Vigyázó- hely		
Francia arany			Gép Néma					Orvosnál mondjuk Világúr	
Javít ellentéte					Sugár Pánsíp románul		Szarvas Kérdőszó		
KÁ!		Régi páros tánc Le							T
István András névjegye			A végén foglal Becézett Edit				OS! Arra a helyre néz		
						Szagló- szerv Arra fele!			Lovam
..téka Csomagoló- eszköz					Államnak fizetik Juhkarám			Vajon vízlelő- hely?	
Méter		Római 1 Szörny		Női név Magán- hangzó					
Vagyon						Rés -va párja			
Szófajok				Védé Liter			Állóvíz Tonna		
	Y								

VAJNAR ILONA rejtvenye

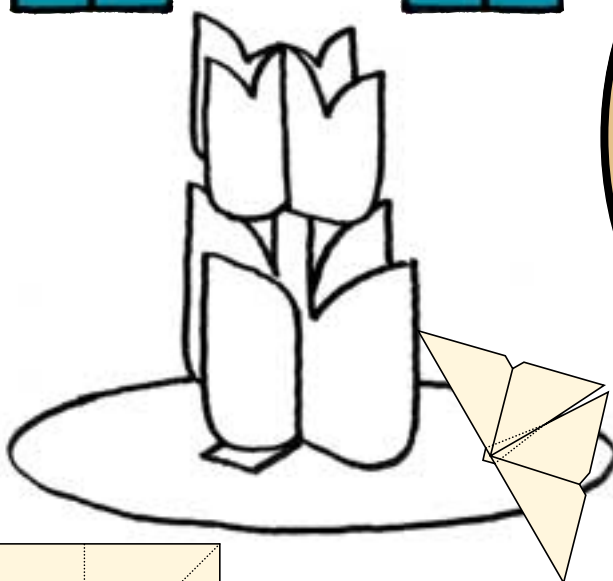
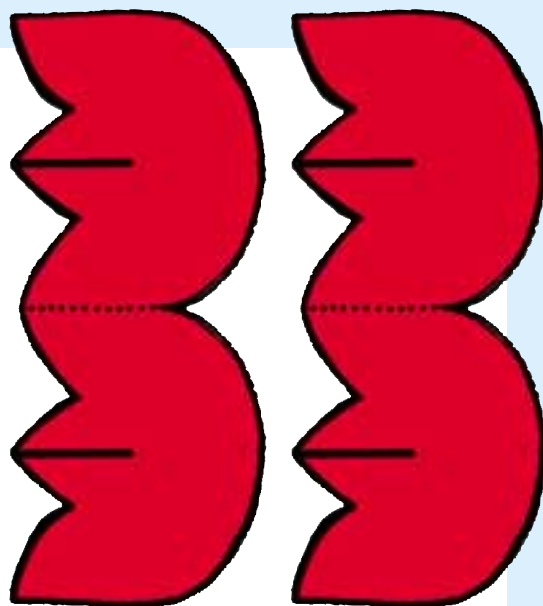
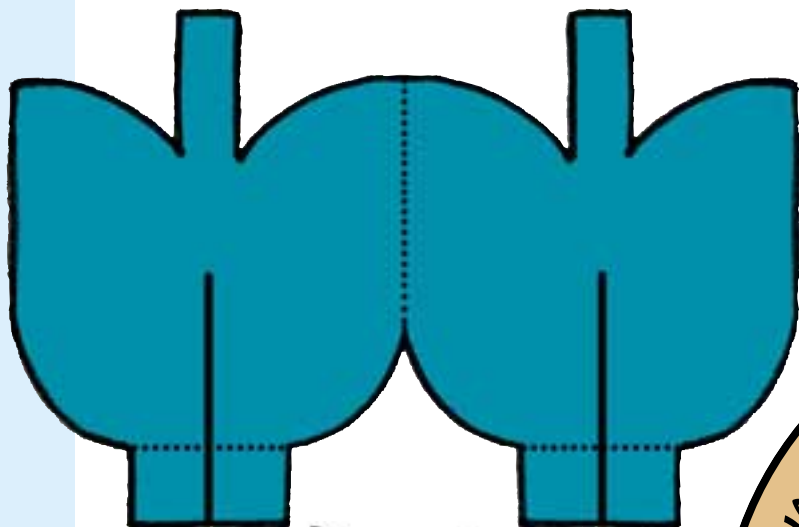
A FEBRUÁRI REJTVÉNYPÁLYÁZAT megfejtése: *Farsangoljunk hat hetet*. Ezúttal könyvjutalmat nyertek: **Demeter Panna Katalin**, Marosvásárhely; **Jászay Evelyn**, Kolozsvár;

Benkő József-István, Kisbacon, **Nagy Orsolya Borbála**, Udvarfalva és a **detrehemtelepi iskolások**. Gratulálunk! Játsszatok továbbra is velünk!

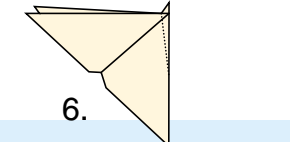
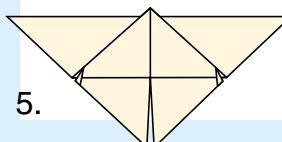
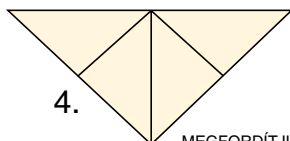
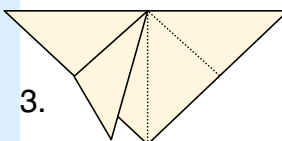
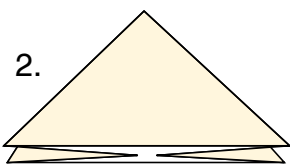
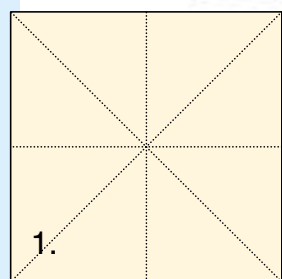
NYERTÉSEK

Vágd ki, ragaszd össze páronként a tulipán szárát, kelyhét, nyisszantsd be a vastag vonalak mentén, és csúsztasd egymásba. A szár végeit visszahajtva ragaszd a talapzatra, melyet előzőleg kartonnal megerősítettél.

Négyzet alakú színes csomagolópapírból hajtogass a rajz szerint pillangót. Tulipánod talpára vagy egy üdvözlőkártyára ragaszthatod.

Anyák napjára

MEGFORDÍTJUK

